

Більш чіткого нормативного врегулювання потребують повноваження органів внутрішніх справ щодо здійснення контролю за обігом наркотичних, психотропних, сильнодіючих і отруйних речовин, дозволу на виробництво, реалізацію, придбання, зберігання та використання яких видаються іншими державними органами, однак контролюючі функції покладаються також на органи внутрішніх справ.

Також, вважаємо за недоцільне прийняття на сьогоднішньому етапі розвитку суспільства проекту Закону України «Про дозвільну систему у сфері поводження з і спеціально визначеними видами зброї, бойовими припасами, засобами індивідуального захисту, активної оборони, вибуховими матеріалами промислового призначення». Даний законопроект «абсолютно не на часі». Наші громадяни ще не готові до цього, і ухвалювати такі рішення в суспільстві, враженому безробіттям, низькими зарплатами, алкоголізмом і низьким рівнем загальної культури, в тому числі правової, не є доречним.

Антикорупційна діяльність. зарубіжний досвід боротьби

Тютюнник Р.С., курсант навчально-наукового інституту підготовки фахівців для експертно-криміналістичних підрозділів НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Сокиран М.Ф.*

Корупція в останній час впливає на всі сфери та рівні життєдіяльності сучасного українського суспільства і фактично стає його атрибутом. Корупція являє собою серйозну загрозу національній безпеці країн і тягне за собою серйозні негативні економічні, соціальні та політичні наслідки.

У другій половині XX століття корупція перетворилася в принципово значиму проблему в умовах глобалізації. Тема боротьби з корупцією перейшла з розряду національної в розряд міжнародної. Боротися локальними методами з руйнівними наслідками корупційної діяльності стало практично неможливо.

В останні 15 років проблема корупції перебуває в центрі уваги як суспільства в цілому, так і політиків, учених і правозастосовників зокрема. На сьогоднішній день це вже серйозна міжнародна проблема, яка вимагає спільного міжнародного підходу і потребує певних антикорупційних інструментів, що носять глобальний характер. Корупція не визнає національних кордонів. Тому вивчення і аналіз світової практики боротьби з корупцією має важливе значення.

Боротьба з корупцією не просто так перетворилася на проблему міжнародної важливості. Головним критерієм при винесенні даного питання на порядок денний міжнародної спільноти став все наростаючий вплив цього явища на глобальний розвиток. Transparency

International і Gallup International оприлюднюють результати своїх досліджень щодо рівня світової корупції з року в рік. Згідно з результатами, більше третини українських громадян давали хабар (всього 35 %)[1].

При цьому 36 % українців готові вийти на вулицю для боротьби з корупцією[2].

Корупція в Україні проблема не тільки внутрішня. На неї сильно впливають і зовнішні чинники. Корпорації з різних країн приносять в Україну корумповану корпоративну культуру, а найбільше цим грішать росіяни і китайці.

Хотілося б привести приклад вдалого досвіду боротьби з корупцією у Сінгапурі. До моменту здобуття незалежності в 1965 році Сінгапур опинився в ситуації, яка чимось нагадувала картину пострадянської України. Країна знаходилася у вкрай важкому економічному становищі і була наскрізь пронизана беззаконням. Законодавство було імпортовано британськими колонізаторами з далекої Англії, правоохоронні органи виявилися не в змозі протистояти організованій злочинності, а більшість чиновників брала участь у корупційних схемах. Населення мало низький рівень освіти і не вміло відстоювати свої права.

Лідери країни прийшли до розуміння нагальної потреби приборкати корупцію і свавілля, усвідомлюючи, що без цього країна не має майбутнього. Це послужило підставою для прийняття цілої системи заходів, що відрізнялися суворістю і послідовністю. Дії чиновників були регламентовані, бюрократичні процедури спрощені, був забезпечений суворий нагляд за дотриманням високих етичних стандартів. Органом, що втілює ці заходи в життя і що зберіг свої повноваження і сьогодні, стало спеціалізоване Бюро з розслідування випадків корупції[3].

Одночасно з цим було посилені заходи кримінального покарання за корупційні дії, підвищена незалежність судової системи, різко піднята зарплата суддів і забезпечений їх привілейований статус, введені чутливі економічні санкції за дачу хабара або відмову від участі в антикорупційних розслідуваннях. Жорсткі акції (аж до звільнення всіх співробітників митниці) були проведені в багатьох державних відомствах. Ці заходи поєднувалися із зменшенням втручання держави в економіку, підвищенням зарплат чиновників і підготовкою кваліфікованих адміністративних кадрів[3].

В даний час Сінгапур, жорстка авторитарна держава, займає лідируючі місця у світових рейтингах за відсутністю корупції, економічною свободою та рівнем розвитку. Приклад Сінгапуру показує, як можна завдяки політичній волі, ефективному антикорупційному законодавству і невідступному незалежному агентству всього за кілька років звести корупцію до дуже низького рівня.

Якщо вести боротьбу з корупцією в Україні за викроєними в авторитарних умовах лекалам, то де гарантія того, що наші політичні лідери виявляться настільки ж послідовними, як їх сингапурські колеги? І що жителі України, більшість яких вважають корупцію нормою, нададуть їм підтримку? Адже проведення заходів по реальній протидії корупції в Україні вимагає не тільки політичної волі, а й величезного адміністративного ресурсу і грошей, але і далеко не завжди додає популярності ініціаторам.

Притягнення до відповідальності корупціонерів є лише частиною системних заходів по боротьбі з корупцією. Особливо в умовах, коли населення країни не довіряє правоохоронним органам і судовій системі. Необхідно змінити менталітет широких верств населення, а тут необхідні інші способи.

Організація системної протидії корупції крім безпосереднього переслідування корупціонерів передбачає проведення заходів попередження і контролю, перегляду корупціогенного законодавства, підвищення окладів рядовим чиновникам, ефективну пропаганду ідей верховенства закону і «чистих рук». Реальна боротьба з корупцією - це не кампанія, для проведення якої призначені терміни. Це напрямок державної діяльності, який повинен вестися безперервно.

Навряд чи можливо відтворити сингапурську антикорупційну стратегію цілком, так як місто-держава має свою неповторну історію, географічне розташування та особливості політичного управління.

Зараз корупція в Україні досягла критичних показників. Про це свідчить хоча б положення країни в міжнародних рейтингах інвестиційної привабливості. Схожа ситуація запустила в свій час в Сингапурі механізм боротьби з корупцією.

У Сингапурі авторитарні методи працюють багато в чому завдяки щирому бажанню політичного керівництва протистояти корупції. Воно веде скромний спосіб життя. Кожен засуджений у скоєнні корумпованих дій карається, незважаючи на розміри банківських рахунків і положення в суспільстві. В іншому випадку боротьба з корупцією - тільки видимість. Чи здатна на це українська влада?

Список використаних джерел:

1. Corruption perception index 2013:[підсумки антикорупційного дослідження, проведеного недержавною міжнародною організацією "Transparency International"] / Transparency International, 2013 р. [Електронний ресурс]. - Режим доступу:<http://www.transparency.org/cpi2013/result>.

2. Global Corruption Barometer 2013:[підсумки антикорупційного дослідження, проведеного недержавною міжнародною організацією "Transparency International"] / Transparency International, 2013 р. [Електронний ресурс]. - Режим доступу:<http://www.transparency.org/gcb2013>.

3. Международные правовые стандарты противодействия коррупции [Електронний ресурс] / И.Е. Охотский Режим доступу: <http://www.ego.uapa.ru/ru-ru/issue/2012/04/15/>